

— Vai Direktīvas 2008/48/EK par patēriņa kredītligumiem 5. panta 6. punkts ir jāinterpretē tādējādi, ka tam ir pretrunā tas, ka patērētājam sniegta piemērotā informācija izriet tikai no kredītligumā norādītās līgumā ietvertajās informācijās, neizstrādājot konkrēto dokumentu?

(¹) Eiropas Parlamenta un Padomes 2008. gada 23. aprīļa Direktīva 2008/48/EK par patēriņa kredītligumiem un ar ko atceļ Padomes Direktīvu 87/102/EEK (OV L 133, 66. lpp.).

Apelācijas sūdzība, ko par Vispārējās tiesas (otrā palāta) 2013. gada 30. maija spriedumu lietā T-396/11 *ultra air GmbH*/Iekšējā tirgus saskaņošanas birojs (preču zīmes, paraugi un modeļi) 2013. gada 12. augustā iesniedza *Donaldson Filtration Deutschland GmbH*

(Lieta C-450/13 P)

(2013/C 313/21)

Tiesvedības valoda — vācu

Lietas dalībnieki

Apelācijas sūdzības iesniedzēja: *Donaldson Filtration Deutschland GmbH* (pārstāves — N. Siebertz, M. Teworte-Vey, A. Renvert, advokātes)

Pārējie lietas dalībnieki: Iekšējā tirgus saskaņošanas birojs (preču zīmes, paraugi un modeļi), *ultra air GmbH*

Apelācijas sūdzības iesniedzējas prasījumi:

— atcelt Vispārējās tiesas (otrā palāta) 2013. gada 30. maija spriedumu lietā T-396/11 un līdz ar to noraidīt *ultra air GmbH* prasību atcelt Iekšējā tirgus saskaņošanas biroja Apelāciju ceturtās padomes 2011. gada 18. maija lēmumu lietā R 374/2010-4;

— piespriest *ultra air GmbH* atlīdzināt apelācijas sūdzības iesniedzējas tiesāšanās izdevumus.

Pamati un galvenie argumenti

Apelācijas sūdzība par minēto Vispārējās tiesas spriedumu būtībā tiek pamatota šādi:

1) Iebilduma par tiesību ļaunprātīgu izmantošanu kā vispārēja tiesību institūta neizvērtēšana

Pārsūdzētajā spriedumā Vispārējā tiesa esot pieļāvusi kļūdu tiesību piemērošanā un pretēji Tiesas, kurā iesniegta šī apelācijas sūdzība, judikatūrai neesot ņēmusi vērā, ka iebildums par tiesību ļaunprātīgu izmantošanu kā vispārējais tiesību institūts, kas pieļauj un atļauj atsevišķa gadījuma apstākļu izvērtēšanu, ir jāievēro arī Kopienas preču zīmju tiesībās. Gluži pretēji tam Vispārējā tiesa esot tikai konstatējusi, ka

Regulas Nr. 207/2009 (¹) 52. panta 1. punkta a) apakšpunktā, lasot to kopā ar 56. panta 1. punkta a) apakšpunktu, paredzētajā procedūrā ir runa par pieteikumu, ko var iesniegt jebkura persona, un tāpēc neesot izvērtējusi šajā gadījumā izklāstītos īpašos apstākļus.

Turklāt Vispārējā tiesa nav ievērojusi, ka, lai gan likumdevējs procesu par preču zīmes spēkā neesamību saskaņā ar Regulas Nr. 207/2009 56. panta 1. punkta a) apakšpunktu ir paredzējis kā ikvienam pieejamu procesu, tas neesot pretinā iebilduma par tiesību ļaunprātīgu izmantošanu kā vispārēja tiesību institūta, kas ir jāievēro arī Kopienas tiesībās, ņemšanai vērā.

Ļaunprātīgo pieteikumu izslēgšana neesot jāsalīdzina ar prasības par pozitīvu pierādījumu, ko par savu interesi celt prasību iesniegtu pieteikuma iesniedzējs, ieviešanu un tā attiecīgi arī nenozīmē, ka pieteikuma iesniegšanas tiesības tiek ierobežotas ar konkrētu papildnosacījumu ieviešanu. Turklāt par iebilduma par tiesību ļaunprātīgu izmantošanu nozīmību saistībā ar Regulas Nr. 207/2009 56. panta 1. punkta a) apakšpunktu liecina tas, ka likumdevējs spēkā neesamības procesu esot paredzējis kā pieteikuma procesu un tieši tāpēc neesot iespējama reģistrētas preču zīmes atzīšana par spēkā neesošu pēc savas iniciatīvas.

2) Konkrēto atsevišķa gadījuma apstākļu neizvērtēšana

Tā kā Vispārējā tiesa neesot ņēmusi vērā iebildumu par tiesību ļaunprātīgu izmantošanu kā spēkā esošu vispārēju tiesību institūtu, īpašie atsevišķā gadījuma apstākļi, kas *ultra air GmbH* pieteikuma par Kopienas preču zīmes Nr. 001121839 “ultrafilter international” atzīšanu par spēkā neesošu iesniegšanu varētu likt uzskatīt par ļaunprātīgu, neesot izvērtēti.

Proti, pieteikuma iesniedzējas nolūks esot ar strīdīgā apzīmējuma izmantošanu, ko tā veic pati, ļaunprātīgi izmantot tās apstrīdētās preču zīmes atpazīstamību ar atbilstošu, apzīnātu konkrētās sabiedrības daļas maldināšanu un radīt neatbilstošu iespaidu, ka tā turpina apelācijas sūdzības iesniedzējas tiesību priekšteces ar reputāciju tradīcijas.

Turklāt Vispārējā tiesa neesot arī pietiekami iedziļinājusies *ultra air GmbH* — kā Kopienas preču zīmes Nr. 001121839 “ultrafilter international” spēkā neesamības atzīšanas pieteikuma iesniedzējas — direktora lomā, kurš savas darbības laikā apelācijas sūdzības iesniedzējas uzņēmumā personiski esot bijis vienīgā atbildīgā persona par viņa šobrīd apstrīdētās preču zīmes reģistrācijas procesu. Viņš personiski esot sniedzis visus reģistrācijas procesā iesniedzamos dokumentus, lai pierādītu apstrīdētās preču zīmes iegūto atšķirtspēju, un daļēji esot tos pat sagatavojis, kā arī tikai viņam esot bijušas pilnvaras ar tiem rīkoties.

(¹) Padomes 2009. gada 26. februāra Regula (EK) Nr. 207/2009 par Kopienas preču zīmi (Kodificēta versija) (OV L 78, 1. lpp.).